

Emese

[Látó, 2012. június]

Emese többé nem szeret
szeretett három masszív éven át
így mondja masszív mintha nem is a három évre értené
hanem a pillanatot akarná a kelleténél emlékezetesebbé tenni
nézem mikor válik fegyverré kezében a csésze
ha már szeretett masszív három éven át

Emese azt mondja várt reám
elhagyta volna férjét (s ha volna három gyerekét szegényeket)
várt reám mikor kiköpte az igent az oltár előtt
összeszorított fogakkal sziszegte igen örökre – én így képzelem
augusztus volt a napfény miatt az ikonszentek pajzán játékba kezdtek
az oldalhajóban sűrűbben ült a nép
Emese még egyszer az ajtóra lesett igen sziszegte

Emese azt mondja miattam istent is faképnél hagyta volna
pedig ez nagy dolog amor christi sutba a testemért corpus delicti
istent értem-e istent nem értem
arra gondolok hogy no lám no lám
mégiscsak lehetek valaki és nem akar ki ha Emese sutba vágná miattam
az istent
s hogy isten ha csak kissé is de most biztos irigy rám Emese miatt

Emese teát iszik múlt századi szoknyáján néha végigsimít
múlt századi gondolom s azt is hogy nem a huszadik századot értem
ez alatt
s a szerelem se amivel szeretett engem három masszív éven át
a ráncok holnapra kisimulnak mondom úgy mellékesen kissé félénken
nehogy fegyverré váljak a csésze s szerelme jelét hordozzam arcomon
és még azt gondolom persze ezt már nagyon félve
hogy Emese szoknyái alatt azok a lábak s hogy hejj azok a fekete szemek

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Kulcsár Árpád

Látó Szépirodalmi Folyóirat